

16 Νοεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 638/88).

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού, Τμήμα Εργασίας — Αξιολόγηση υποψηφίων — Διακριτική εξουσία της Ε.Δ.Υ. — Προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους που είχε πανεπιστημιακό προσόν και τη σύσταση του Διευθυντή — Ο αιτητής υπερετερούσε ελαφρώς στη βαθμολογία και την αρχαιότητα (κατά 2 μήνες) έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους — Η διαφορά κρίθηκε ασήμαντη ενόψει της σύστασης του Προϊσταμένου υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους και της κατοχής πανεπιστημιακού προσόντος από αυτό — Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή — Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. κρίθηκε λογικά εφικτή και επικυρώθηκε.
- 10
- 15 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο στην περίπτωση που τα άλλα καθιερωμένα κριτήρια, δηλαδή η αξία και τα προσόντα, είναι ίσα — Η μικρή αρχαιότητα παραγνωρίζεται όταν υπάρχει η σύσταση του Προϊσταμένου.
- 20 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αποτελούν ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως και δεν μπορεί να αγνοηθούν, ιδιαίτερα εάν δεν είναι αντίθετες με τα στοιχεία του φακέλου, χωρίς ειδική αιτιολογία.
- 25 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Σχέδια Υπηρεσίας — Ακαδημαϊκά προσόντα που δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας ή δεν αποτελούν πλεονέκτημα σύμφωνα με αυτό — Μπορούν να λη-

φθούν υπόψη ως μέρος της όλης εικόνας υποψηφίου, αν και δεν πρέπει να δίδεται σ' αυτά υπέρμετρη βαρύτητα.

Διοικητική πράξη — Αιτιολογία — Μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων. 5

Ο αιτητής προβάλλει τους πιο κάτω λόγους ακυρώσεως κατά της επίδικης απόφασης:

1. Παραβίαση της αρχής για επιλογή του καλύτερου υποψηφίου για προαγωγή. 10
2. Παραβίαση της αρχής ότι η αρχαιότητα έχει αποφασιστική σημασία όταν οι λοιποί παράγοντες είναι περίπου ίσοι. 15
3. Η επίδικη απόφαση είναι ανατιολόγητη.
4. Η απόδοση αποφασιστικής σημασίας στην κατοχή πρόσθετου προσόντος είναι εσφαλμένη, εφόσον το προσόν αυτό δεν απαιτείται από τα Σχέδια Υπηρεσίας. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές που αναφέρονται περιληπτικά στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Partellides v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 407, 30
- Menelaou v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 36,
- Theocharous v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 318, 35
- Papaphotis v. Republic* (1984) 3(B) C.L.R. 933,
- Kalaitzis and Another v. Republic* (1984) 3(B) C.L.R. 839,
- Trapelides v. Republic* (1986) 3(B) C.L.R. 1861, 40
- Makris v. Republic* (1985) 3(B) C.L.R. 1103.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προήχθηκε στη θέση Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού, Τμήμα Εργασίας, αντί του αιτητή.

N. Παναγιώτου, για τον Αιτητή.

10 *Γ. Φράγκου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

15 Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

20 "Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να προαγάγει και/ή διορίσει τον αιτητή στη θέση Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού στο Τμήμα Εργασίας είναι άκυρη και/ή στερημένη κάθε έννομου αποτελέσματος.

25 Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποία διορίσε και/ή προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού στο Τμήμα Εργασίας αντί του Αιτητή, είναι άκυρη και/ή στερημένη κάθε εννόμου αποτελέσματος."

30 Οι θέσεις Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού, Τμήμα Εργασίας είναι θέσεις προαγωγής.

35 Για την πλήρωση δύο τέτοιων κενών θέσεων συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή, σύμφωνα με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας τέτοιων Επιτροπών, σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων (Κανονιστική Διάταξη 3).

40 Ο Πρόεδρος της Τμηματικής Επιτροπής, με επιστολή του ημερομηνίας 11 Απριλίου 1986, διαβίβασε την έκθεσή της με την οποία συστήνονταν κατ' αλφαβητική σειρά οκτώ από τους δεκαέξι υποψηφίους για προαγωγή, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν το ενδιαφερόμενο μέρος και ο αιτητής. (Παράρτημα 4).

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, αφού έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και όλα τα ενώπιόν της στοιχεία,

αποφάσισε, ύστερα από σύγκριση των εμπιστευτικών εκθέσεων, να ληφθούν υπόψη κατά την τελική κρίση όλοι οι προσοντούχοι υποψήφιοι, δηλαδή επιπρόσθετα με τους συστηθέντες από την Τμηματική Επιτροπή και οι Κλεάνθης Καραγεωργιάδης, Γεώργιος Σύννος, Μαρίνα Πρασιτίτη και Ανδρέας Κοντός. (Παράρτημα 5.) 5

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας εξέτασε το θέμα πλήρωσης των πιο πάνω θέσεων στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 30 Μαΐου 1986 και αποφάσισε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Φίλιππος Παπαδόπουλος και ένας άλλος υποψήφιος υπερείχαν των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τους προαγάγει σαν τους πιο κατάλληλους στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) Θέση Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού, Τμήμα Εργασίας από 15 Ιουνίου 1986 (Παράρτημα 6). 10

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής καταχωρήθηκε αριθμός προσφυγών ανάμεσα στις οποίες και η προσφυγή με αρ. 648/86, από τον αιτητή στην παρούσα προσφυγή. 15

Το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας με έγγραφό του (Παράρτημα 7), ημερομηνίας 19 Ιανουαρίου 1988, 20 συμβούλεψε την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας να ανακαλέσει την απόφασή της για προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, Φίλιππου Παπαδόπουλου και να επανεξετάσει την πλήρωση της μιας θέσης Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού, ενόψει των ανατιολόγητων τροποποιήσεων που υπήρχαν σε εμπιστευτικές 25 εκθέσεις ορισμένων από τους υποψηφίους.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη συνεδρίασή της στις 28 Ιανουαρίου 1988, ανακάλεσε την απόφασή της για προαγωγή του Φίλιππου Παπαδόπουλου στη θέση Βοηθού Πρώτου Εργατικού Λειτουργού από 15 Ιουνίου 1986. (Παράρτημα 8). 30

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας επανεξέτασε, στη συνεδρίασή της στις 29 Απριλίου 1988, την πλήρωση της πιο πάνω θέσης και, αφού όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό (Παράρτημα 10), άκουσε τη σύσταση του Διευθυντή και έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της νόμιμα στοιχεία που ανάγονταν στον ουσιώδη χρόνο, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Φίλιππος Παπαδόπουλος υπερείχε των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Βοηθού Εργατικού Λειτουργού από 16 Ιουνίου 1986, 40 δηλαδή την ίδια ημερομηνία από τον οποίο είχε γίνει αρχικά η προαγωγή του που είχε ανακληθεί.

Στα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 1988, που λήφθηκε η επίδικη απόφαση μεταξύ άλλων αναφέρονται τα πιο κάτω:-

5 ".....

10 Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και αποφάσισε να ληφθούν υπόψη οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών μόνο στην περίπτωση του Καραγεωργιάδη για το 1983 και στην περίπτωση των Μολέσκη και Παπαδόπουλου για το 1984, για το λόγο ότι έγιναν τροποποιήσεις χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της Κανονιστικής Διάταξης 9. Ακολούθως προσήλθε στη συνεδρίαση και ο Διευθυντής του Τμήματος Εργασίας κ. Αχιλλέας Καλλιμάχος.

15 Αυτός, αφού έλαβε γνώση της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας σ' ό,τι αφορά τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, ανέφερε τα εξής:

20 Δεν έχει οποιοδήποτε λόγο να διαφοροποιήσει τη σύσταση που είχε κάμει προηγουμένως (κατά την αρχική εξέταση του θέματος) για το Φίλιππο Παπαδόπουλο, τον οποίο συστήνει ξανά με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους.

25 Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής του Τμήματος Εργασίας αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

30 Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο.

35 Η Επιτροπή εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τη σύσταση του Διευθυντή.

40 Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων στο σύνολό τους, όπως έχουν διαμορφωθεί ύστερα από την πιο πάνω σχετική απόφασή της."

Ενδεικτικά, αναφέρονται οι εκθέσεις τους στα πέντε έτη πριν από τον ουσιώδη χρόνο και χάριν συντομίας θα αναφερθώ σ' αυτές του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους:

“6. Χριστοδούλου Χριστόδουλος Κ.:	1981	"Λ.Κ."	(2- 6 - 2-2ΔΕ)	
	1982	"Ε"	(8- 2 - 0-2ΔΕ)	
	1983	"Ε"	(8- 2 - 0-2ΔΕ)	
	1984	"Ε"	(11- 0 - 0-1ΔΕ)	
	1985	"Ε"	(11- 0 - 0-1ΔΕ)	5

9. Παπαδόπουλος Φίλιππος:	1981	"Ε"	(8-4-0)	
	1982	"Ε"	(8-4-0)	
	1983	"Λ.Κ."	(4-8-0)	10
	1984	"Λ.Κ."	(7-5-0)	
	1985	"Ε"	(9-3-0)"	

Στη συνέχεια αναφέρονται τα πιο κάτω:-

“Η Επιτροπή απόδωσε επίσης τη δέουσα σημασία στα προ-
σόντα των υποψηφίων καθώς και στην αρχαιότητά τους. Δε-
δομένου ότι όλοι οι υποψήφιοι προάχθηκαν στην παρούσα
τους θέση από την ίδια ημερομηνία, 1.3.83, η κατάταξή τους έγι-
νε με βάση την προηγούμενη αρχαιότητά τους, σύμφωνα με την
οποία τοποθετούνται με την εξής σειρά: Δημητρίου, Καραγε-
ωργιάδης, Σύννος, Μιχαηλίδης, Πρασιτίη, Χριστοδούλου, Μο-
λέσκης, Κοντός, Παπαδόπουλος, Νεοκλέους και Νικολάου.

Η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία, υιοθέτησε
τη σύσταση του Διευθυντή για τον Παπαδόπουλο.

Όσον αφορά το Δημητρίου, τον οποίο ο Διευθυντής είχε συ-
στήσει κατά την αρχική εξέταση του θέματος και ο οποίος προη-
γείται σε αρχαιότητα, η Επιτροπή έκρινε ότι παρά την αρχαιό-
τητά του αυτός δεν είναι δυνατό να υπερισχύσει του Παπαδό-
πουλου για το λόγο ότι είναι καταφανώς κατώτερος σε αξία.

Η Επιτροπή εξέτασε επίσης με ιδιαίτερη προσοχή την περι-
πτωση του Χριστόδουλου Χριστοδούλου, ο οποίος είχε ‘Εξαι-
ρητες’ Εμπιστευτικές Εκθέσεις τα τελευταία τέσσερα χρόνια,
και έκαμε ιδιαίτερη σύγκριση του υποψηφίου αυτού με τον Πα-
παδόπουλο. Η Επιτροπή απόδωσε τη δέουσα σημασία στο γε-
γονός ότι ο Χριστοδούλου έχει αρχαιότητα δύο μηνών στην
αμέσως προηγούμενη θέση, έκρινε όμως ότι ο λόγος αυτός δεν
ήταν τόσο ισχυρός ώστε να μην υιοθετήσει τη σύσταση του Δι-
ευθυντή για τον Παπαδόπουλο, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο τε-
λευταίος έχει και πανεπιστημιακό προσόν, ενώ ο Χριστοδού-
λου διαθέτει Higher National Diploma, και ότι αφότου καθιε-

ρώθηκε ο νέος τύπος Εμπιστευτικών Εκθέσεων είχε "Εξαιρέτες" Εμπιστευτικές Εκθέσεις με εξαίρεση το 1983 και το 1984."

5 Πριν προχωρήσω στην εξέταση των λόγων ακυρώσεως που προβάλλει ο αιτητής θα ήθελα να επισημάνω ότι η αρχαιότης του αιτητή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους είναι με βάση το διορισμό στην προηγούμενη θέση και η οποία διαφορά ήταν κατά δύο μήνες.

10 Ο πρώτος νομικός λόγος που επικαλείται ο αιτητής είναι ότι η Επιτροπή παρέβηκε τη θεμελιώδη αρχή της επιλογής του πλέον κατάλληλου υποψηφίου για προαγωγή, καθότι αυτός υπερε-
 15 λούσε του ενδιαφερόμενου μέρους σε ό,τι αφορά την αξία, όπως φαίνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις. Προς υποστήριξη του λόγου αυτού έγινε αναφορά στην υπόθεση **Partellides v. Republic** (1967) 3 C.L.R. 407.

20 Ο δεύτερος λόγος που επικαλείται είναι ότι έχει παραβιαστεί η αρχή ότι η αρχαιότητα έχει αποφασιστική σημασία όταν οι λοιποί παράγοντες είναι περίπου ίσοι.

Παραπομπή έγινε στις υποθέσεις **Menelaou v. Republic** (1969) 3 C.L.R. 36, **Theocharous v. Republic** (1969) 3 C.L.R. 318.

25 Ο λόγος αυτός στηρίζεται στο γεγονός ότι στην περίπτωση αυτή τόσο η αξία όσο και η αρχαιότητα συμβαδίζουν στο πρόσωπο του αιτητή και δεν ετίθετο θέμα υπέρτερης απλώς αρχαιότητας αλλά θέμα συνδυασμού αρχαιότητας και αξίας.

30 Ο τρίτος λόγος είναι ότι η επίδικη απόφαση είναι αναιτιολόγητη και όχι επαρκώς αιτιολογημένη.

35 Ο τέταρτος λόγος είναι ότι εσφαλμένα αποδόθηκε αποφασιστική σημασία, αν τούτο έτσι είναι, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε πρόσθετο προσόν για την επιλογή του αντί του αιτητή, πράγμα που δεν απαιτούσαν τα Σχέδια Υπηρεσίας.

40 Προς υποστήριξη του λόγου αυτού έγινε παραπομπή στην υπόθεση **Papaphotis v. Republic** (1984) 3(B) C.L.R. 933 στη σελ. 940, και στην υπόθεση **Kalaitzis and Another v. Republic** (1984) 3(B) C.L.R. 839 στη σελ. 844.

Ο μεν αιτητής είχε βαθμολογία στα πέντε χρόνια πριν από τον ουσιαστικό χρόνο, τέσσερα "εξαιρέτος", και ένα "πολύ καλός"

και το ενδιαφερόμενο μέρος βαθμολογείτο για τα τρία χρόνια ως "εξαιρετος" και για δύο "πολύ καλός". Η διαφορά όμως αυτή γίνεται ασήμαντη όταν προστεθεί η σύσταση του Διευθυντή υπέρ του ενδιαφερόμενου μέρους που όπως νομολογήθηκε αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο κρίσεως και δεν μπορούσε να αγνοηθεί, ιδιαίτερα μια και δεν ήταν αντίθετη προς τα στοιχεία του φακέλου, κανένας λόγος δε, δεν προβλήθηκε, γιατί θα έπρεπε να αγνοηθεί από τη Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας.

Η αρχαιότητα δεν είναι σημαντική και εν πάση περιπτώσει υπάρχει η σύσταση του Διευθυντή. Αξίζει να γίνει αναφορά εδώ στην υπόθεση *Trapelides v. Republic* (1986) 3(B) C.L.R. 1861, όπου στη σελ. 1866 λέχθηκαν τα πιο κάτω:

"In view of the above I consider that though the applicant was undoubtedly senior to the interested party, nonetheless this seniority of his cannot be a decisive factor in his favour because all other factors were not more or less equal due to the existence of the recommendation of the Head of Department in favour of the interested party (See *M. Morphis v. Republic* (1975) 3 C.L.R. 255 at 260)."

Ως προς το ίδιο θέμα και τη σημασία που πρέπει να δίνεται στις συστάσεις της Επιτροπής αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση *Makris v. Republic* (1985) 3(B) C.L.R. 1103, στη σελ. 1110.

Ως προς το θέμα των ακαδημαϊκών προσόντων έχει λεχθεί επανειλημμένα ότι σε προσόντα που δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας ή δεν αποτελούν σύμφωνα με αυτό πλεονέκτημα, παρόλο που μπορούν να ληφθούν υπόψη ως μέρος της όλης εικόνας του υποψηφίου, δεν πρέπει να δίδεται σε αυτά υπέρμετρη βαρύτητα.

Ως προς το λόγο της αιτιολογίας είναι φανερό από το όλο πρακτικό της υπόθεσης, αλλά και την ειδική σύγκριση που έγινε μεταξύ του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους, όπως φαίνεται στην τελευταία παράγραφο του πρακτικού που έχει παρατεθεί στην απόφαση αυτή και έχοντας υπόψη ότι η αιτιολογία συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων, βρίσκω ότι η απόφαση ήταν πλήρως αιτιολογημένη.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει γιατί ενόψει των πιο πάνω έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή, γεγονός που δε

δικαιολογεί οποιαδήποτε επέμβαση του Δικαστηρίου στην απόφαση της Επιτροπής. Βρίσκω ότι εύλογα μπορούσε η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας να πάρει την επίδικη απόφαση, ασκούσα τη διακριτική της ευχέρεια επί του θέματος.

5

Ως εκ τούτου η προσφυγή απορρίπτεται, δε γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

10

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.